

PROJEKT JIŽNÍ SÚDÁN

modlitební dopis 2014/3 • květen 2014

Přijďte a pomozte nám!

Když jsme dorazili do ugandské Mytiany a naši místní přátelé se dozvěděli, že mám namířeno do Súdánu, neskrývali zděšení. Říkali: Znáš někoho, kdo se teď odtamtud vrátil? Moje odpověď byla: „Nevím proč Bůh chce, abych jel do Súdánu, ale vím, že tam mám jet.“ Také jsem prožíval pokoj v srdci, ať se stane cokoli, vím, že to má smysl.

V neděli 16. února jsme v noci spolu s Joshuou, milým ugandským bratrem v Kristu, vyzvedli Jaroslava Šmahela a Marka Mudřika na letišti a ubytovali se v Kambale. Měli jsme jeden den na vyřízení víza do Jižního Súdánu. To se podařilo a my mohli odstartovat malou cennou na jih.

Torit nás přivítal svým pekelným podnebím 40 stupňů a všudypřítomným prachem, ale také milým přivítáním našich přátel. Jsem pocitový člověk a okamžitě jsem začal vnímat úplně jinou atmosféru, než ji znám z Ugandy. Lidé zde mají vyprázdňené oči, jakoby jim válečný konflikt, který trvá bezmála 50 let, vzal z očí naději. To je velice silné.

Čekalo nás milé překvapení v podobě dvou úplně nových tukulů, domorodých chýší z hlíny a rákosí, které pro nás nechali postavit. Žhavé počasí jsem nezládal úplně dobře a tak jsem měl víc času se modlit a rozmlouvat s Pánem. Říkal jsem, proč Súdán? Jarda má jasno, Pán nám zde otevírá dveře. Já jsem je zatím neviděl. Válka, pekelné počasí, které vám vypaluje mozek z hlavy, drahota a lidé, kteří přišli o iluze a o naději. Sem nás Bůh posílá? Když si člověk spočítá dvě a dvě, tak honem vypadnout a vrátit se za dvacet let, jestli tu někdo přežije a pak možná uvažovat o misi...

Jedeme do Offirici. To je oblast podobná českému středohoří. Vyhaslé sopky tvoří mírný půlkruh a na svazích bydlí asi 2000 lidí v malých vesničkách, roztroušených v délce 15 km.

Tady to přišlo poprvé. Náčelník vesnice nám otevírá dveře v nové budově malé kliniky, která zde stojí asi rok: „To je malý byt, tady by mohli pobývat misionáři, to vám dám k dispozici. Prosím vás, přijďte a pomozte nám.“

Bože, je to tvůj hlas? Slyším dobře? Používá podobná slova, jako slyšel Pavel ve vidění od Make-donce. Je to náhoda?

Po návratu do Toritu mluvíme s Betty. Ugandanka, které utekl muž a nechal ji se dvěma krásnými dětmi. „Byla jsem tak nešťastná, šla jsem na modlitební horu a osm dní jsem se postila od jídla a vody.“ Betty, to není možné, bez vody bys zemřela. „Ano, byla jsem velice slabá. Bůh mi řekl: Já jsem tě neopustil, neboj se a důvěřuj mi...“

Ráno přiběhl Jaroslav. „Honzo, kolik můžeš dát dolarů? Biskup se ptá, protože teď za ním přišlo děvče a přivedlo své dva bratry do sirotčince. Nemá žádné prostředky a je zoufalá.“ Od svého sboru jsem dostal na cestu 600 dolarů. To je na jídlo pro oba kluky zhruba na rok! Bože, to není náhoda, jak Ty pamatuješ na vdovy a sirotky. Zůstal jsem s otevřenou pusou a v srdci jsem se klaněl Bohu.

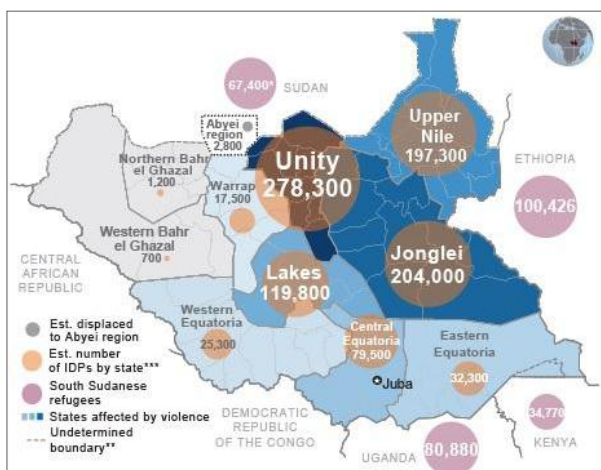
Edo, příkrčená vesnička pod skalnatou horou asi hodinku autem od Toritu. Tady je pozemek, který jsme dostali od místního člověka před rokem a půl. Jedeme stvrdit smlouvu. Máme mít kozu, ale nevešla se do auta, tak doufáme, že ji koupíme v Edu. Schází se rada starších, do půlkruhu pod stromem rozstavujeme židle. Přichází vážným krokem náčelník v plátěné uniformě a vojenské čepici. Vážným a důrazným hlasem nás informuje, že jsme v Edu a Edo to je, co on pamatuje. Pak se přidávají další starší a my z jejich mluvy vypořádáme, že jsou všichni přioptilí. Biskup Bernard pozval k jednání i manželky jako svědky, ty seděly opodál. Posloucháme ty podnapilé řeči a já se dívám se na roztrhanou botu, která leží uprostřed a říkám si, zda to nevyjadřuje nejlépe atmosféru naprosté zbytečnosti. Náhle si bere slovo manželka náčelníka. „Prosíme vás, přijďte a pomozte nám“ Už zase! Jako by se domluvili!

To není náhoda, Bůh nám otevírá dveře. Prožíval jsem to velice intenzivně. Bůh nás volá do služby. Na pozemku v Edu se mají stavět základy první učebny pro vyučování pastorů. Během letošních prázdnin chtějí právě tam bydlet a misijně sloužit vesničánům dva bratři z Čech.

Modlím se, aby Duch Boží probudil v naší církvi tom, co jsem prožil i já. Bůh volá českou církev do misie v Súdánu. Doma máme zavřené dveře. Možná je Pán otevře právě přes Súdán, když budeme zažívat jeho moc v životech Súdánců. Pane, pomoz nám naplnit tvoje povolání.

Jan Vlk (CB Kladno), upravený text svědectví,
publikovaného v časopise BRÁNA

Situace stále neklidná a nepřehledná

Zprávy ze země jsou jen zlomkovité. Vláda stěží zvládá jen zlomek toho, na co jsme zvyklí my Evropané, což velmi komplikuje i jakoukoliv humanitární a rozvojovou pomoc. Zpravodajové varují, že konflikt, který se rozhořel koncem loňského roku, už vyhnal z domovů na milión lidí. Boje v severních provinciích pokračují, přestože obě znepřátelené strany obnovily jednání v Addis Abebě. Stále sílí obavy, že k ochraně běženců bude nutné nasadit silnější mezinárodní síly. „Vůdcové obou bojujících stran (president Salva Kiir i vůdce rebelů Riek Machar) osobně selhali při klidném řešení rozporů, a vyhlídka, že hlad a podvýživa postihne statisíce lidí, v nich nevyvolává velké obavy,“ komentuje situaci OSN. Objevují se i zprávy o násilném verbování dětských vojáků, kterážto zavržená praxe provází již po několik desetiletí řadu ozbrojených konfliktů především ve střední Africe a objevovala se i v Súdánu.

Nicméně zdá se, že násilí pokračuje především v severní a centrální části země, tedy v oblastech bohatých na ropu. Situace ve Východní Equatorii, kde se rozvíjí naše služba, je v zásadě pod kontrolou úřadů a až na větší či menší skupiny běženců ze severu a související nouzi o potraviny a celkovou drahotu je situace relativně stabilní. Jak píše biskup Bernard v jednom ze svých mailů, tamější křesťané jsou vděční za regionální vládu, která se nenechala „vtáhnout do této nesmyslné války“.

Setkání spolupracovníků a přátel v Praze

V neděli 27. dubna se ve sboru CB Praha – Šeberov sešli přátelé Jižního Súdánu z různých koutů České republiky s vedoucími projektu ISACHAR, aby se navzájem lépe poznali a mohli u jednoho stolu lépe přemýšlet o plánech a cílech i cestách k jejich dosažení.

Znovu jsme si uvědomili, že nejsme klasickou humanitární „neziskovkou“ a naší ambicí není konkurovat službě Člověka v tísní či Lékařů bez hranic, kteří v zemi také působí a odvádějí tam skvělou práci. My chápeme jako prioritu své služby učenickou a vzdělávací pomoc místní církvi a tomuto cíli přizpůsobujeme i prostředky a formy pomoci. Pokud místní církve sytí sirotky, sytíme je spolu s nimi, budou-li pečovat o přesídlenec ze severu, podpoříme je. Naše povolání je však především misijní, rozumíme mu tak, jak o tom píše bratr Vlk ve svém svědectví o své lednové cestě do Toritu. Připomíná v něm známý příběh o vidění apoštola Pavla, které připravilo evangelium cestu do Evropy. „Jak Pavel uviděl to vidění“, komentuje tu situaci autor Skutků apoštolských (Sk 16, 9 – 10), „hned jsme se snažili vyjít do Makedonie, protože jsme nabyli přesvědčení, že nás Bůh povolal, abychom jim zvěstovali evangelium.“

Podobně i my jsme po zvážení všech okolností nabyli přesvědčení, že nás Bůh povolává, abychom posloužili křesťanům v Jižním Súdánu. Vnímáme, že vize této práce je stále aktuální, potřebná a dveře pro ni jsou otevřené. Toto povolání, které jsme již před časem formulovali, vidíme v současné době takto:

- **Vzdělávání pastorů a vedoucích**
- **Podpora sirotčince v Toritu**
- **Projekt holistické misie Ofirica**
- **Podpora biskupa Bernarda**

VYUČOVÁNÍ PASTORŮ A VÝUKOVÉ CENTRUM V EDU

Vyučování a formace pastorů a služebníků jihu Súdánské církve je prvořadým úkolem naší mise. Přestože súdánská křesťanská církev žije ve válkou zcela zdevastované zemi, neprosí nás o materiální podporu, ale především o pomoc při vzdělávání svých církevních pracovníků (podobně jako král Šalamoun v 1. Král 3. kapitole). To považujeme za velmi cenné a jsme přesvědčeni, že možnost mít na tomto podíl je výjimečnou milostí a výsadou pro zdejší církev.

Díky službě ISACHARU byla stavba výukového střediska v Edu nedaleko Toritu na církevním pozemku již zahájena. Máme k dispozici zděnou zastřešenou budovu, zatím neomítnutou. Jde o důležitý opěrný bod dalšího rozvoje, neboť stavba může být základem pro pobyt (nejen) českých misionářů a umožnit tak vzdělávat křesťanské pracovníky přímo na místě. Vyslat a vystrojit tyto misionáře je naší dlouhodobou prioritou – aktuální humanitární krize v zemi činí tento úkol ještě naléhavějším.

Na podzim 2013 byla v ČR skupina 5 jihosúdánských pastorů v čele s biskupem Bernardem (o jeho příjezdu se opět uvažuje na podzim 2014), která navázala na měsíční pobyt českých učitelů v Súdánu v létě 2012. Letos budeme pokračovat opět v Súdánu, formuje se plán na měsíční pobyt (29.6. – 20.7.), který by zahrnoval vždy týdenní intenzivní učenickou práci v několika lokalitách. Na výpravu se připravují Jaroslav Šmahel a jeho manželka Iva a Vít Šmajstrla.

PODPORA BISKUPA BERNARDA

Biskup episkopální církve Bernard Oringa Balmoi je v současné době klíčovou kontaktní osobou na jihosúdánské straně. Byl to on, kdo při své návštěvě v ČR před několika lety tlumočil prosbu tamní církve o pomoc a podporu z Čech. Je člověkem, které-ho řada z nás osobně zná, je tím, komu důvěřuje církev i státní moc, která jej dokonce pověřila koordinací pomoci uprchlíkům. Biskup je pro nás také zárukou dodržování smluv mezi českou a súdánskou stranou a kontroly účelného vynakládání prostředků (měli jsme možnost si opakovaně ověřit biskupovu spolehlivost). Proto se letos na jaře stala podpora biskupa součástí naší služby. Předané peníze na platy dvou mladých spolupracovníků (William a Betty) umožní provoz biskupovy "kanceláře" (nejde o kancelář v evropském smyslu, spíše o jakýsi pomocný „servisní“ tým jeho nejbližších spolupracovníků či učedníků s cílem biskupovi ulehčit.

Církevní sirotčinec v Toritu

SIROTČINEC V TORITU

Domov pro sirotky provozuje toritská diecéze episkopální církve. V sirotčinci pracují dobrovolníci z místního sboru, největší finanční položkou je tedy zajistit dětem výživu. To, co je na místní poměry velmi drahé, je pro nás nepatrnou položkou - už pouhý 1 americký dolar zajistí jídlo pro 1 dítě na celý den. Počet dětí v sirotčinci limitován pouze penězi - podaří-li se jich shromáždit více, je sirotčinec schopen přijmout další dítě. Mnohé děti čekají na ulici nebo v domě biskupa Bernarda, až se v sirotčinci uvolní místo. Na webu ISACHARU naleznete fotografie dětí spolu s jejich příběhy, které zachytil náš tým během únorového pobytu. Podpora sirotků je možná i malými částkami a je vhodná i sborové dorosty a besídky (Např. při nedávné misijní dražbě ve prospěch sirotků ve sboru KS Ostrava bylo vybráno více než 13 000 Kč, které byly následně předány sdružení ISACHAR na konto sirotčince). Rádi bychom v budoucnu naši podporu směřovali i k místní církevní škole, která na práci sirotčince navazuje.

HOLISTICKÁ MISIE V OFIRICE

Naším dalším dlouhodobým plánem je zahájení misijní práce v Ofirice (oblast několika vesnic hodinu cesty jihozápadně od Toritu), která by jako svůj opěrný bod využila již postavenou budovu budoucího zdravotního střediska. Loni získala místní diecéze dotaci na výstavbu zdravotnického střediska, v současné době se jedná o zahájení jeho provozu. Podle posledních zpráv by mělo být středisko spolufinancováno místní vládou, budoucnost tedy ukáže, bude-li provoz smysluplný a udržitelný z místních zdrojů.

V souvislosti s Ofiricou sníme o „holistické misii“, tedy zakládání nejen sborů, ale i zdravotních středisek a škol, které se stanou oporou a pomocí celé místní (i necírkevní) komunity. Nezbytnou přípravou pro další cesty bude vybudovat důkladnější zázemí pro dlouhodobější pobyt cizinců (studna, solární napájení, možnost uskladnění potravin, ...).

Cílem pro letošní léto je soustředit se na toto místo a pokusit se položit základy místnímu křesťanskému sboru. Na měsíční pobyt v Ofirice se letos chystají bratři Rost'a Staněk (CB Náchod) a František Kaštil (BJB Olomouc). Do budoucna bychom rádi zapojili do tohoto projektu i mladé začínající služebníky s misionářským srdcem, kteří zde mohou získat neocenitelnou praxi (např. studenti ETS Praha).

Jak se můžete zapojit?

- Modlete se!
- Modlete se, aby Bůh otevřel dveře naší službě a aby tato služba byla tamním bratřím vítaná. (Řím 15, 11)
- Zvažte, zda se vy osobně, vaše skupinka, sbor či církev nemůžete více zapojit do této misijní služby.
- Vydejte se do Jižního Súdánu, pomozte dostat se tam těm, které tam povolává Hospodin!
- Zvažte finanční podporu některé z částí projektu.
- Zjistěte si více informací. Přihlaste se k odběru našeho newsletteru, uspořádejte ve svém sboru výstavu fotografií (viz níže), pozvěte našeho zástupce k prezentaci.
- Pomozte šířit informace o projektu tak, aby se dostaly k těm, které by mohly zaujmout. Staňte se členy Společnosti přátel Jižního Súdánu.
- Pomozte uspořádat sbírku či misijní bazar ve prospěch sirotčince v Toritu. Zvažte, zda by vaše nedělní škola, besídka či dětský klub nemohl podporovat některé z jihosúdánských dětí dlouhodoběji.

KONTAKTY:

Sdružení ISACHAR

IČO: 26614332

Opltova 155, 436 03 Litvínov

bankovní spojení: **78-7002590237/0100**

variabilní symboly pro dary:

VS: **111** výstavba vzdělávacího centra episkopální církve v Edu

VS: **222** celkové financování projektu

VS: **333** mzdové náklady vedoucího projektu (Jaroslav Šmahel)

VS: **444** podpora sirotčince v Toritu

www.sudan.isachar.cz

kontakt pro Ostravu a okolí:

MUDr. Vít Šmajstrla, KS Ostrava

tel.: 603 272 683, e-mail: bormed1@volny.cz

www.kaesostrava.cz

Staňte se „Přítelem Jižního Súdánu“!

Spolek „**Přátelé Jižního Súdánu**“ je samostatnou neziskovou organizací, která slouží k všestranné podpoře služby v Jižním Súdánu, realizované sdružením ISACHAR. Spolek sdružuje zájemce o dění v zemi a navazuje partnerské vztahy s organizacemi, církvemi i jednotlivci. Chce pravidelně informovat o aktuálním dění, pořádat přednášky, výstavy a další informační a propagační akce; chce být také nápomocen při shromažďování finanční podpory pro práci v Jižním Súdánu. Máte-li zájem se k nám přidat, napište nám!

Nabízíme putovní výstavu fotografií

Soubor několika desítek velkoformátových zapaspartovaných fotografií (cca 70 x 100 mm), dokumentující život v Jižním Súdánu, je možno zapůjčit k vystavení ve vhodných (církevních i necírkevních) prostorách. Možno vystavovat i po menších částech.

Pozvěte našeho zástupce

k prezentaci projektu ve svém sboru

Rádi k vám přijedeme, představíme projekt, zodpovíme dotazy, probereme možnosti zapojení, navážeme osobní spolupráci. Je možno domluvit kázání či vyučování na téma misie či třeba diskusní a informační setkání o situaci v Jižním Súdánu a možnostech pomoci.

